

136IL06

Biroul solutionare contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice a fost sesizat de Activitatea de Control Fiscal prin adresa nr./5.05.2006 cu privire la contestatia formulata de **S.C. N.**

Contestatia a fost formulata impotriva masurilor dispuse prin Decizia de impunere nr./6.04.2006 privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscală emisa de Activitatea de Control Fiscal prin care s-au stabilit **suma de ce reprezinta :**

-T.V.A.

-majorari aferente

-penalitati aferente

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut la art. 177 din O.G. nr. 92/2003 (R)(A) privind Codul de procedura fiscala.

Directia Generala a Finantelor Publice prin biroul solutionarea contestatiilor, constatind ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 175 si art. 179 din O.G. nr. 92/2003 (R)(A) privind Codul de procedura fiscala, este competenta sa solutioneze prezenta contestatie.

I.-S.C. N-contesta masurile dispuse de organele de inspectie fiscală prin Raportul de inspectie fiscală /5.04.2006 si respectiv Decizia de impunere nr. /6.04.2006 privind obligatiile fiscale suplimentare pe motiv ca organul de inspectie fiscală nu a luat in calcul unele cheltuieli pentru care societatea a dedus T.V.A. .Astfel organul de inspectie fiscală a calculat ca suma de RON s-ar fi dedus nejustificat , calculind la aceasta suma penalitati si dobinzi aferente.

In viziunea organului de control suma dedusa nejustificat se compune din:

1.- RON dedus fara a avea la baza documente conform art. 145 al(8) din Legea nr. 571/2003.

2.- RON dedus cu incalcarea art. 145 al(3) din Legea nr. 571/2003.

In realitate , procedind astfel, organul de control a incalcat dispozitiile legale in vigoare pentru urmatoarele considerente:

In ceea ce priveste suma de RON se omite ca suma rezulta ca urmare deducerii T.V.A. pentru o perioada cuprinsa intre 2001 si 2002, la acea data fiind perfect legala deducerea T.V.A. pe baza bonului fiscal pentru acele produse , organul de control stabilind ca pentru acea perioada (2001 –2002) s-ar fi dedus T.V.A. neavind documentele cerute de Legea nr. 571/2003 , lucru de altfel imposibil, facind o aplicare retroactiva a legii.

Pentru suma de RON aferenta achizitionarii unor bunuri nu s-a avut in vedere ca acele bunuri exista la sediul secundar din comuna O iar deducerea T.V.A. in aceste conditii este perfect legala.

Fata de cele mentionate contestatoarea solicita refacerea deciziei de impunere suplimentara si refacerea calculelor aferente taxei pe valoare adaugata de RON , dedus corect, urmând a nu mai fi calculate dobinzi si penalitati la aceste sume.

II.-Activitatea de Control Fiscal analizind raportul de inspectie fiscală, motivatiile contestatoarei si in raport cu actele normative in vigoare se retin urmatoarele :Prin raportul de inspectie fiscală contestat organul de control a stabilit la capitolul III .1. o diferență de taxa pe valoarea adaugată în suma de RON dobinzi aferente în suma de RON și penalități de întîrziere în suma de RON.

Diferenta contestata in suma de RON provine din faptul ca societatea a dedus in mod eronat taxa pe valoare adaugata in suma de RON fara a avea la baza documente justificative legale si suma de RON aferenta achizitionarii unor bunuri care nu sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile.

In Raportul de inspectie fiscal organul de control a invocat pentru deducerea eronata a sumei de RON Legea nr. 571/2003 , fapta producindu-se in perioada 2001 – 2002 cind era in vigoare O.G. nr. 17/2000. In conformitate cu prevederile art. 19 din O.G. nr. 17/2000 si pct. 10.12 lit.b. din H.G. nr. 401/2000 si prevederile art. 24 al(1) lit.a din Legea nr. 345/2002 si art. 62 al(1) din H.G. nr. 598/2002, societatea nu avea dreptul la deducerea sumei de RON neavind la baza documente legal aprobate.Ciar daca in actul de control a fost incorrect specificat actul legislativ , societatea nu avea drept de deducere conform legislatiei din perioada respectiva (O.G. nr. 17/2000).

In ce priveste suma de RON organul de control mentioneaza ca aceasta reprezinta T.V.A. aferenta achizitionarii unei saltele relaxa si a unui set hol, bunuri care nu sunt destinate realizarii veniturilor impozabile conform art. 22 al(4) lit.a. din Legea nr. 345/2002 si art. 145 al(3) din Legea nr. 571/2003.

Avind in vedere cele mentionate organul de inspectie fiscal propune respingerea contestatiei ca nefondata.

III.-Din documentele existente la dosarul contestatiei, a actelor depuse de contestator in dovedirea contestatiei si in raport cu actele normative in vigoare se desprind urmatoarele considerente :

Verificarea s-a efectuat in baza Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, a O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală si a adresei I.P.J. nr. 108087/23.02.2006 inregistrata la A.C.F. Ialomita sub nr. 404865/27.02.2006 cu privire la modul de intocmire a jurnalelor de vinzari si cumparari, precum si modalitatea de calcul a T.V.A. in facturile furnizorilor.

Din analiza Raportului de inspectie fiscal se constata ca agentul economic a fost verificat pe perioada 01.04.2001-31.12.2005 si a rezultat obligatii fiscale suplimentare pentru care s-a emis Decizia de impunere nr./6.04.2006 privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscală in suma de RON ce reprezinta T.V.A. RON , RON majorari si penalitati pe care o contesta.

Cauza supusa solutionarii este daca D.G.F.P. prin biroul solutionare contestatii este investita sa se pronunte asupra deductibilitatii T.V.A. la cheltuielile efectuate de societate, in conditiile in care contestatorul nu a justificat cu documente legale efectuarea acestor cheltuieli in interesul direct al activitatii desfasurate in scopul realizarii veniturilor.

In fapt S.C. N pentru perioada verificata a declarat T.V.A. de plata suma de RON iar la control s-a stabilit T.V.A. de plata suma de RON ,rezultind o diferență stabilită suplimentară în suma de RON .

Aceasta diferență provine din deducerea in mod eronat a sumei de RON reprezentind T.V.A. aferenta unor cheltuieli care nu aveau la baza documente justificative legale.

De asemenea societatea a dedus in mod eronat T.V.A. in suma de RON aferenta achizitionarii unor bunuri care nu sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile (factura fiscală /26.08.2003 T.V.A. in suma de RON reprezentind set hol si factura fiscală /30.01.2004 T.V.A. in suma de RON reprezentind saltea relaxa.

In drept cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art. 19 din O.G. nr. 17/2000 care precizeaza :”Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoare adaugata aferenta intrarilor contribuabilii sunt obligati:

- a)-sa justifice suma taxei prin documente intocmite conform legii de catre contribuabilii inregistrati ca platitori de T.V.A;
- b)-sa justifice ca bunurile in cauza sunt destinate pentru nevoile firmei si sunt proprietatea acesteia.

Dreptul de deducere priveste numai taxa care este inscrisa intr-o factura fiscală sau in alt document legal care se refera la bunuri sau servicii destinate pentru realizarea operatiunilor prevazute la art. 18.”

Art. 24 al(1) lit.a. din Legea nr. 345/2002 precizeaza :”pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoare adaugata orice persoana impozabila trebuie sa justifice suma taxei cu urmatoarele documente:

a)-pentru deducerea prevazuta la art. 22 al(5) lit.a. cu facturi fiscale sau alte documente legal aprobate emise pe numele sau de catre persoanele impozabile, inregistrate ca platitori de taxa pe valoare adaugata.”

De asemenea art. 62 al(1) din H.G. nr. 598/2002 specifica:”Documentele legale prevazute la art. 24 al(1) lit.a. din lege in baza carora persoanele impozabile pot deduce taxa pe valoare adaugata sunt exemplarul original al facturii fiscale sau alte documente specifice aprobate prin H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiara si contabila si a normelor metodologice privind intocmirea si utilizarea acestora sau prin ordin al ministrului finantelor publice, emise in baza Hotaririi Guvernului nr. 831/1997 , bonurile fiscale emise de aparatele de marcat electronice fiscale aprobate conform O.U.G. nr. 28/1999 privind obligatia agentilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicata ,apartinand unitatilor de desfacere a carburantilor auto, daca sunt stampilate si au inscris denumirea cumparatorului si numarul de inmatriculara a autovehiculului.”

Potrivit prevederilor legale de mai sus intrucit contestatoarea a efectuat aceste cheltuieli si a dedus T.V.A. in suma de RON fara a avea documente justificative legale(factura fiscală anexată la bonul fiscal înregistrat de societate conform anexei depuse la dosarul contestatiei), rezulta ca organul de control in mod legal nu a acceptat deducerea taxei pe valoare adaugata pentru cheltuielile efectuate de societate.

Din analiza constatarilor inscrise in raportul de inspectie fiscală se retine ca S.C. N a cumparat cu factura din 26.08.2003 set hol in suma de RON din care T.V.A. lei si cu factura /30.01.2004 saltea relaxa in suma de RON din care taxa pe valoarea adaugata RON ,facturi ce nu au fost luate in calcul la deducerea taxei pe valoare adaugata intrucit aceste bunuri nu sunt destinate realizarii veniturilor impozabile.

In speta sunt aplicabile prevederile art. 22 al(4) lit.a. din Legea nr. 345/2002 unde se mentioneaza:”**persoanele impozabile inregistrate ca platitori de taxa pe valoare adaugata au dreptul de deducere a taxei pe valoare adaugata aferente bunurilor si serviciilor destinate realizarii de :**

a)-operatiuni taxabile.”

Art. 145 al(3) din Legea nr. 571/2003 prevede :” **Daca bunurile si serviciile achizitionate sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile, orice persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoare adaugata are**

dreptul sa deduca:

a)-taxa pe valoare adaugata datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa fie livrate si pentru prestarile de servicii care i-au fost prestate ori urmeaza sa ii fie prestate de o alta persoana impozabila “.

Avind in vedere cele prezentate , organul de solutionarea contestatiilor constata ca bunurile cumparate de societate nu sunt destinate realizarii veniturilor impozabile, drept pentru care contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata.

Referitor la dobinzile in suma de RON aferente taxei pe valoare adaugata, acestea raman in sarcina contestatorului fiind calculate in baza art. 31 din O.U.G. nr. 17/2000, respectiv art.33 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoare adaugata corroborate cu cele din Hotarirea Guvernului nr. 564/2000, 1043/2001, 874/2002 si 1513/2002 privind stabilirea cotei majorarilor de intirziere datorate pentru neplata la termen a obligatiilor bugetare.

Iar, la art. 13 din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creantelor bugetare, cu modificarile si completarile ulterioare se mentioneaza:**”orice obligatie bugetara neachitata la scadenta genereaza plata unor dobinzi(majorari) calculate pentru fiecare zi de intirziere pina la data achitarii sumei datorate ,inclusiv”.**

Prevederile legale de mai sus, aplicabile pina la data de 31.12.2002 isi pastreaza valabilitatea si ulterior datei de 01.01.2003 conform art. 13 al(1) din O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare si din data de 01.01.2004 prin art. 115(1) din Codul de procedura fiscala,adoptat prin O.G. nr. 92/2003 ,republicata care precizeaza :**”Dobinzile se calculeaza pentru fiecare zi, incepind cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pina la data stingerii sumei datorate, inclusiv”.**

Cu privire la penalitatile de intirziere in suma totala de 163 RON aferenta taxei pe valoare adaugata, acestea sunt datorate in conformitate cu prevederile art.3 al(3) din O.G.nr. 26/2001 pentru modificarea O.G. nr. 11/1996 privind executarea creantelor bugetare, respectiv art. 14 al(1) din O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare si art. 120(1) din Codul de procedura fiscala, adoptat prin O.G. nr. 92/2003, republicata, unde se specifica:**”Plata cu intirziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de intirziere de 0,5% pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intirziere, incepind cu data de intii a lunii urmatoare scadentei acestora pina la data stingerii acestora, inclusiv.Penalitatea de intirziere nu inlatura obligatia de plata a dobinzilor”.**

In temeiul acestor prevederi , contestatia pentru capatul de cerere reprezentind dobinzi aferente taxei pe valoare adaugata in suma de RON si penalitati de intirziere in suma de RON , va fi respinsa, petinta datorind bugetului de stat aceste accesoriu impreuna cu debitul care l-a generat.

Pentru considerentele retinute in continutul deciziei si in temeiul art.19 din O.G. nr. 17/2000, art. 24 al(1) lit.a din Legea nr. 345/2002, art.62 al(1) din H.G. nr. 598/2002, art. 22 al(4) lit.a. din Legea nr. 345/2002, art. 31 din O.U.G. nr. 17/2000, art. 33 din Legea nr. 345/2002, art.13 din O.G. nr. 11/1996, art. 13 al(1) din O.G. nr. 61/2002, art. 115 (1) din O.G. nr. 92/2003, art.3 al(3) din O.G. nr. 26/2001, art.14 al(1) din O.G. 61/2002, art.120 al(1) din O.G. nr. 92/2003 , art.145 al(3) lit.a. din Legea nr. 571/2003 corroborate cu art.175 , 180 si art. 186 al (1) din O.G. nr. 92/2003(R)(A) privind Codul de procedura fiscala.

Directorul Executiv al Directiei Generale a Finantelor Publice a judetului

D E C I D E :

Art.1.-Respingerea in totalitate a contestatiei pentru suma de RON ce reprezinta :

- T.V.A. lei;
- Dobinzi aferente lei;
- Penalitati aferente lei.

Art.2.- Prezenta decizie poate fi atacata in termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul .

DIRECTOR EXECUTIV ,

SEF BIROU CONTESTATII